

Цитування:

Міненко А. В. Кітч як дзеркало поп-культури в епоху гіперреальності. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал.* 2024. № 3. С. 77–82.

Міненко Анатолій Володимирович, аспірант Львівського національного університету імені І. Франка
<https://orcid.org/0000-0002-0348-3541>
Anatolii.Minenko@lnu.edu.ua

Minenko A. (2024). Kitsch as a Mirror of Pop Culture in the Era of Hyper-Reality. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 3, 77–82 [in Ukrainian].

КІТЧ ЯК ДЗЕРКАЛО ПОП-КУЛЬТУРИ В ЕПОХУ ГІПЕРРЕАЛЬНОСТІ

Мета роботи – сформулювати ознаки кітчу в контексті застосування його форм в сучасній поп-культурі. Дослідити взаємозв'язки кітчу і гіперреальності використовуючи філософську теорію Ж. Бодрієра про гіперреальність. **Методологія роботи** містить загальнонаукові принципи систематизації та узагальнення досліджуваної проблеми, які дали змогу визначити й науково обґрунтувати наявні теорії, концептуальні підходи до розуміння змісту понять «кітч», «гіперреальність», «низова» та «висока» культура. Були використані такі методи: аналітичний, історичний, порівняльний. Історичний метод допоміг знайти витoki появи кітчу і встановити хронологію його розвитку. За допомогою порівняльного методу була проведена робота по виявленню і пошуку властивостей та характеристик на основі зібраної інформації. Застосування аналітичного методу дослідження допомогло провести аналіз даних і на його основі сформулювати гіпотези. **Наукова новизна** – полягає у комплексному розгляді кітчу в контексті його застосування в сучасній епосі гіперреальності. На основі цього було зроблено синтезування конкретних ознак кітчу, а саме: гіперболізація, ідеалізація, комерціалізація, втрата автентичності, поверхневість, вульгарність, шаблонність, імітація (пародія), масовість та емоційна маніпуляція. **Висновки.** Сучасна поп-культура відчуває на собі великий вплив процесів глобалізації та диджиталізації, які докорінно вплинули і продовжують впливати на розвиток культури загалом. Результатом протікання цих процесів є поява і стрімкий розвиток кітчу. Його характерними ознаками є гіперболізація, ідеалізація, комерціалізація, втрата автентичності, поверхневість, вульгарність, шаблонність, імітація (пародія), масовість та емоційна маніпуляція. Це основні ознаки, що притаманні кітчу і саме вони дозволяють безпомилково визначити присутність кітчу в тому чи іншому творі мистецтва. Важливо зазначити, що специфіка сучасної поп-культури, також продиктована загальним контекстом її існування в епосі гіперреальності. Найчастіше, це має вираз у гіперболізації образів, що передаються. Ці та інші ознаки дають кітчу особливий статус важливої частини поп-культури, а також впливає на її формування створюючи нові стандарти. Відповідно, кітч необхідно розглядати як засіб для аналізу сучасних культурних тенденцій. Адже ці тенденції є у постійній стадії формування і розвитку, що вимагає від науковців сучасності пильності і частоті уваги до себе.

Ключові слова: «високе» мистецтво, «низове» мистецтво, кітч, музична культура, поп-культура, симулякр, гіперреальність, надтекст.

Minenko Anatolii, Postgraduate Student, Ivan Franko National University of Lviv

Kitsch as a Mirror of Pop Culture in the Era of Hyper-Reality

The purpose of the study is to define the features of kitsch in the context of its application in contemporary pop culture. To investigate the relationship between kitsch and hyperreality using Baudrillard's philosophical theory of hyperreality. **The research methodology** includes general scientific principles of systematisation and generalisation of the problem under study, which made it possible to identify and scientifically substantiate existing theories, conceptual approaches to understanding the content of the concepts of “kitsch”, “hyperreality”, “grassroots” and “high” culture. The following methods were used: analytical, historical, and comparative. The historical method helped to find the origins of kitsch and establish the chronology of its development. The comparative method was used to identify and search for properties and characteristics based on the collected information. The use of the analytical research method helped to analyse the data and form hypotheses based on it. **The scientific novelty** is a comprehensive consideration of kitsch in the context of its application in the modern era of hyperreality. On this basis, the specific features of kitsch were synthesised, namely: hyperbole, idealisation, commercialisation, loss of authenticity, superficiality, vulgarity, template, imitation (parody), mass and emotional manipulation. **Conclusions.** Contemporary pop culture is heavily influenced by the processes of globalisation and digitalisation, which have radically affected and continue to influence the development of culture in general. The result of these processes is the emergence and rapid development of kitsch.

Its characteristic features are hyperbole, idealisation, commercialisation, loss of authenticity, superficiality, vulgarity, template, imitation (parody), mass appeal, and emotional manipulation. These are the main features inherent in kitsch, and they allow us to unmistakably identify the presence of kitsch in a particular work of art. It is important to note that the specificity of contemporary pop culture is also dictated by the general context of its existence in the era of hyperreality. Most often, this is expressed in the hyperbolisation of the images conveyed. These and other features give kitsch a special status of an important part of pop culture, and also influence its formation by creating new standards. Accordingly, kitsch should be seen as a means of analysing contemporary cultural trends. After all, these trends are in a constant stage of formation and development, which require vigilance and frequent attention from contemporary scholars.

Keywords: “high” art, “low” art, kitsch, music culture, pop culture, simulacrum, hyperreality, supertext, grassroots.

Актуальність теми дослідження. Кітч, це відносно нове явище, що з'явилося та розповсюдилося в поп-культурі на початку ХХ століття. Незважаючи на новизну, кількість науковців, що досліджували або досліджують ця тему надзвичайно велика (Соломон Р., Кулка Т., Броч Г., Грінберг К., Штенберг Ж., Тедман Г., Селле Г. та Неллес П., Бінклі С., Опанасюк О., Т. Дубровний, С. Кисла та багато інших). Яка головна причина такої великої уваги зі сторони дослідників із різних країн світу? Перш за все, це пов'язано із новизною даного явища. Можливість вивчати те чи інше явище безпосередньо, формуючи власну думку шляхом вивчення об'єкту уваги особисто, спираючись не тільки на думку інших вчених, а і емпірично, дозволяє краще опрацьовувати матеріал. Другою причиною такої уваги дослідників, є відсутність єдності думок. Незважаючи на велику кількість вже проведених розвідок, досі не існує єдиної думки на рахунок визначення поняття кітч. Які його точні ознаки? Коли саме виник кітч? Чи є кітч самостійним жанром чи це лише окремі частини того чи іншого твору мистецтва? Для відповіді на ці питання необхідний аналіз вже озвучених раніше думок і на цій основі зробити синтезування відповідей.

Аналіз досліджень і публікацій. Розмаїття думок дослідників кітчу проявляється навіть у визначенні термінів виникнення даного культурного явища. Одна з думок належить Т. Дубровному [5], де він згадує ХІХ ст. і салонне мистецтво Бідермаєра того часу. Історичний контекст виникнення середнього класу – міщан, створили культурні передумови виникнення кітчу. Це було пов'язано з бажанням міщан бути дотичними до «високого мистецтва» і як наслідок відбулося виникнення домашньої, салонної музики, які не визнавала аристократія і називала несмаком. Важливою є також думка Дж. Стенберга [13], який в своїй книзі наводить аргументи, що кітч завжди ішов рука об руку з високим мистецтвом і пов'язує кітч з поняттям «дурного смаку» або ж «несмаку», що існувало завжди. Також,

головною причиною цієї гіпотези є простота і доступність кітчу, який не вимагає спеціальної підготовки для сприйняття витвору мистецтва. Третьою популярною думкою багатьох сучасних науковців, в тому числі О. Опанасюка [10], є зародження кітчу, в саме сучасному його розумінні, в ХХ столітті. В такому вигляді як він був зароджений ми його спостерігаємо і сьогодні в усіх культурних складових (такі як музика, образотворче мистецтво тощо).

Цікавим є і ставлення науковців до кітчу, що іноді є навіть суперечливим. Так, у статті С. Кислої «діалог етно-та поп-культури у музичному мистецтві ХХ-ХХІ століть» [9] піднімається проблема кітчу як негативний чинник впливу на культуру загалом. Яскравий приклад протилежного ставлення до кітчу є книга Т. Гундорової «Кітч і література. Травестії» [4]. Вона визначає кітч як «супутник культури», тобто робиться акцент на несамотійності даного поняття. Але в той же час, говорить про те, що кітч «... культивує красу, сентиментальність, романтизм і ностальгію. Він лікує від стресів і пропонує неконфліктне поєднання реального та ідеального, одомашнює мистецтво і пристосовує його до полегшеного сприйняття».

Мета роботи - сформулювати ознаки кітчу в контексті застосування його форм в сучасній поп-культурі. Дослідити взаємозв'язки кітчу і гіперреальності використовуючи філософську теорію Ж. Бодрієра про гіперреальність.

Виклад основного матеріалу. Поява терміну «кітч» пов'язують із другою половиною ХІХ століття. Кітч - з німецької перекладається як "kitchen", що означає кухня, похідне - "kitschen" (халтурити), "verkitschen" (здешевлювати). Спираючись на дані енциклопедичного словника, кітч - це підміна оригіналу, халтура, позбавлена смаку масова продукція, розрахована на зовнішній ефект.

В залежності від контексту вживання, термін «кітч» застосовувався в різний час з різними значеннями, ось, що про це говорить

Т. Дубровний: «Про цей термін написано як про синонім стереотипного мистецтва, позбавленого художньо-естетичної цінності та мистецької вартості, псевдофольклор у постселянському середовищі промислових міст, поганий смак, вульгаризоване або прецезійне мистецтво зазвичай з популярною або сентиментальною привабливістю, промислова імітація унікальних виробів, а також, що це ремісничий, позбавлений творчого начала виріб» [6, 79]. Спираючись на дану цитату, бачимо різні точки зору і значення, що вкладали дослідники даної категорії мистецтва в цей термін, що вимагає кристалізації і розуміння контексту саме для культури та музики зокрема.

У сучасному світі явище кітч виступає не просто як аспект масової культури (поп-культури), а як її ключовий елемент, який відображає ширші культурні процеси (такі як трансформація, соціалізація, плюралізм та глобалізація) в епоху гіперреальності (*гіперреальність* - поняття семіотики і постмодерністської філософії, симульований світ, який сприймається за реальний і замінює його собою. Серед видатних мислителів, що розвивали ідею гіперреальності — Жан Бодрійяр, Даніель Боорстен, Альберт Боргманн та Умберто Еко). Ця ідея гіперреальності, покликана охарактеризувати сучасну епоху і визначається описом стану, в якому реальність змішується зі своїм власним віддзеркаленням, або симулякрами до такої межі, що відмінність між реальністю та вигадкою стає нечіткою.

Автором ідеї про гіперреальність є французький філософ Жан Бодрійяр (фр. Jean Baudrillard; 1929-2007). На його думку сучасний світ виглядає наступним чином: «Ми живемо у світі дивним чином схожому на оригінал – речі в ньому продубльовані за їх власним сценарієм» [1, 30]. В сучасному світі збільшилася кількість інформації і збільшився простір для комунікації. Збільшення кількості зменшує якість цієї інформації, немає можливості перевірити її, і навіть порівняти.

Тепер раніше існуючі речі відроджуються в знаках, які «підвладні всім системам еквівалентностей, всім бінарним опозиціям, будь-якій комбінаториці» [1, 18]. Відбувається процес, в якому реальне замінюється знаками нереального. Реальне позбавляється можливості самовиробництва, а гіперреальне «перебуває в укритті уявного». Тепер відмінність реального і уявного являє собою «повторення моделей і симулювати породженню відмінностей». Симуляція стирає

навіть відмінності між істиною і хибним, реальним і уявним світами [14, 28].

Повертаючись до власне кітч, перш за все необхідно визначити сучасну етимологію поняття кітч в українській культурі. Для цього звертаємося до термінологічного словника: кітч це «...1) продукт творчості, що претендує на художню цінність, але не відповідає їй; імітація унікальних художніх творів; 2) твори масової культури, які розраховані на невибагливий смак, відрізняються яскравою, помітною формою й примітивним змістом...» [3, 87]. Таким чином, бачимо певне негативне формулювання кітч. Таку точку зору можна часто зустріти в науковому середовищі. Про це свідчать багато наукових праць, наприклад: «Важливо, що проблема масової культури пов'язана з феноменом кітч. Кітч, окрім всього, відбиває масові емоції радості від натурального єднання красивої картинки і реального світу Це – його симуляція, заміна в просторі видовищних адекватій. Перевага у зорових та слухових мистецьких подіях видовища, розваги, насолоди, споживання, стають тотальними проблемами культури» [10, 104]. Також, спираючись на думку Т. Дубровного: «...у філософії постмодернізму культивується стирання граней поміж “високим” та “низьким” мистецтвом, де за “високе” сприймається переважно, класичне мистецтво, класична музика, а за “низьке” – популярна, яку часто ототожнюють із кітчем. Однак, принцип стирання граней поміж “високим” та “низьким” вказує на полісемантичність явища кітч. І справді, важко визначити межу, яка показує, що тут закінчується мистецтво, а тут починається кітч...» [6, 13] робимо висновок, що дуальність сприйняття цього феномену не може бути прийнятною. Багатогранність і поліжанровість, як і розмиття рамок всіх жанрів епохи постмодернізму, вимагає глибшого вивчення даного поняття і розгляду кітч не як окремого самостійного жанру, а як невід'ємної частини сучасної культури. Тим більше, глобалізація і ринкова культура диктує правила не тільки поп, а й класичній, «високій» культурі - “класична музика нині втягується в ринок, як і поп-жанри та джаз” [2, 272].

Поп-культура, на відміну від «високого» мистецтва, характеризується своєю доступністю для розуміння, зазвичай тематика художнього твору базується на її популярності в суспільстві. Даний факт створює певну обмеженість кола тем, що можуть бути підняті в суспільстві. І навпаки, необмеженість

академічної музики популярністю, робить її потенціал буквально неосяжним. Класичне мистецтво завжди було прерогативою вузького кола людей, що здатні осягнути всі тонкощі мистецького твору, зумовлені авторським задумом. Більше того, «високе» мистецтво не може керуватися тільки законами ринку, наслідуючи сучасне поп-мистецтво, адже відбудеться повне злиття жанрів, що неприпустимо. Класичне мистецтво є тим ідеалом, шаблон якого знаходиться у світі ідей Платона. Воно має існувати, керуючись власними, консервативними правилами [9, 95].

Слідуючи думці Ж. Бодріяра варто зазначити, що поп-культура живе поглинанням емоцій, це «суспільство видовищ». Основа цієї культури є вдавання, гра – симуляція. Це копіювання, для якого не існує оригіналу, що отримало назву «симулякр». За твердженням Ж. Бодріяра, симулякри постмодерністського періоду передусім «прив'язані до засобів комунікації та інформації і в результаті дають симульовану гіперреальність, яка є більш реальною аніж сама реальність і позбавлена будь-якого референта» [1, 385]. Саме в ситуації гіперреальності, на думку французького соціолога, «імітація або відтворення реальності набувають більшої легітимності, цінності й сили, аніж самі оригінали» [1, 93].

В сучасних, найбільш сприятливих для існування кітчу умовах, відбувається розквіт поп-культури. В цьому контексті особливо яскравими видаються особливості, що притаманні кітчу. На основі вищезгаданих досліджень логічно сформулювати основні ознаки кітчу, а саме:

1. Втрата автентичності. Це явище проявляється у відокремленні від першоджерела та використання контексту окрему. Як приклад, можна навести продаж сувенірів із автентичними орнаментами, національними ознаками тощо. В такому випадку, може втрачатися власне автентичне культурне значення та перетворюватися на кітч, шляхом спрощення та стандартизації складних традицій і народних вірувань;

2. Гіперболізація. Імовірно найчастіший прояв кітчу в сучасному поп-культурному просторі. Проявляється у показі гіперреалістичних симулякрів, а саме гіперболізованих різних граней реальності. Прикладом можуть слугувати музичні кліпи поп-виконавців, де зображають нереалістично романтичне кохання, перебільшено сильну дружбу тощо. Сценарії кліпів часто містять

перебільшено сильні почуття, що в реальності зустрічаються надзвичайно рідко;

3. Емоційна маніпуляція. Це явище часто апелює до сильних, але не глибоких емоційних переживань. Як приклад, ми бачимо велику кількість пісень, що містять зворушливу мелодію і тексти які легко запам'ятати. Найчастіше використовується сюжет, що буде притаманний або характерний для великої кількості людей, що пов'язане з бажанням масовості охоплення. Найчастіший сюжет пов'язаний із нещасливим і нероздільним коханням;

4. Масовість виробництва. З попереднього пункту витікає бажання сучасних поп-виконавців захопити своєю увагою якомога більшу аудиторію для більш успішної комерційної реалізації. Часто, це має негативні наслідки унікальності, оригінальності;

5. Комерціалізація. Кітч часто проявляється в знеціненні історичних або сучасних постатей, символіки тощо, використовуючи їх в рекламі для більшої привабливості і авторитетності бренду. Це може знецінювати ці символи на звичайні товари ринкової економіки;

6. Поверхневість. Яскравим прикладом цього виступають телешоу, які зосереджені на показі зовнішніх проявах успіху. Глибина індивідуальності і унікальності особистості поступається місцем стереотипам краси. Цей факт пов'язаний із проявами гіперреальності, де складність та оригінальність замінюється простотою та доступністю;

7. Вульгарність. По причині суттєво нижчих цензурних вимог поп-культури, не рідко можна спостерігати відверті сцени тощо. Це також пов'язано із масовістю споживання і низькими культурними вимогами;

8. Шаблонність. Для кращої комерційної реалізації багато поп-виконавців користуються однаковими прийомами які мали успіх раніше. Таким чином, кітч проявляється легкою впізнаваністю та повторюваністю. Це суттєво спрощує можливість зрозуміти музику, спираючись на вже раніше прослуханий матеріал;

9. Імітація (пародія). Проявляється у імітації або пародіюванні інших стилів, але без точного слідування і аналізу сутності того чи іншого стилю.

Важливо зазначити, що такі чіткі ознаки не існують в чистому вигляді. На практиці, зустрічаються лише частина вищезазначених ознак. Також, сприйняття кітчу має елемент суб'єктивності, тому ці пункти, що були

перечисленні, можуть бути доповнені майбутніми розвідками.

Сучасна поп-культура відчуває на собі великий вплив процесів глобалізації та диджиталізації, які докорінно вплинули і продовжують впливати на розвиток культури загалом. Результатом протікання цих процесів є поява і стрімкий розвиток кітч. Його характерними ознаками є гіперболізація, ідеалізація, комерціалізація, втрата автентичності, поверхневність, вульгарність, шаблонність, імітація (пародія), масовість та емоційна маніпуляція. Це основні ознаки, що притаманні кітч і саме вони дозволяють безпомилково визначити присутність кітч в тому чи іншому творі мистецтва. Важливо зазначити, що специфіка сучасної поп-культури, також продиктована загальним контекстом її існування в епосі гіперреальності. Найчастіше, це має вираз у гіперболізації образів, що передаються. Ці та інші ознаки дають кітч особливий статус важливої частини поп-культури, а також впливає на її формування створюючи нові стандарти. Відповідно, кітч необхідно розглядати як засіб для аналізу сучасних культурних тенденцій. Адже ці тенденції є у постійній стадії формування і розвитку, що вимагає від науковців сучасності пильності і частой уваги до себе.

Наукова новизна – полягає у комплексному розгляді кітч в контексті його застосування в сучасній епосі гіперреальності. На основі цього було зроблено синтезування конкретних ознак кітч, а саме: гіперболізація, ідеалізація, комерціалізація, втрата автентичності, поверхневність, вульгарність, шаблонність, імітація (пародія), масовість та емоційна маніпуляція. Висновки. Сучасна поп-культура відчуває на собі великий вплив процесів глобалізації та диджиталізації, які докорінно вплинули і продовжують впливати на розвиток культури загалом. Результатом протікання цих процесів є поява і стрімкий розвиток кітч. Його характерними ознаками є гіперболізація, ідеалізація, комерціалізація, втрата автентичності, поверхневність, вульгарність, шаблонність, імітація (пародія), масовість та емоційна маніпуляція. Це основні ознаки, що притаманні кітч і саме вони дозволяють безпомилково визначити присутність кітч в тому чи іншому творі мистецтва. Важливо зазначити, що специфіка сучасної поп-культури, також продиктована загальним контекстом її існування в епосі гіперреальності. Найчастіше, це має вираз у гіперболізації образів, що передаються. Ці та

інші ознаки дають кітч особливий статус важливої частини поп-культури, а також впливає на її формування створюючи нові стандарти. Відповідно, кітч необхідно розглядати як засіб для аналізу сучасних культурних тенденцій. Адже ці тенденції є у постійній стадії формування і розвитку, що вимагає від науковців сучасності пильності і частой уваги до себе.

Література

1. Бодрійяр Ж. Симулякри і симуляції. Перекл. В. Ховхун. Київ: Основи, 2004. 230 с.
2. Вінквіст Ч., Тейлор В. Енциклопедія постмодернізму. Київ: Основи, 2003. 504 с.
3. Герчанівська П. Е. Культурологія: термінологічний словник. Київ: Нац. акад. кер. кадрів культури і мистецтв, 2015. 439 с.
4. Гундорова, Т. Кітч і Література. Травестії. — К.: Факт, 2008. — С. 284.
5. Дубровний, Т. М. До джерел полісемантики кітч (на прикладі «духовної пісні» XVII–XVIII століть). Культура України. 2022. №75. С. 78-84.
6. Дубровний, Т. М. Пісенний жанр у творчості українських композиторів першої половини XX століття: крізь призму фольклору, кітч та шлягеру. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2021. №3. С. 167-173.
7. Дубровний, Т. М. Поп-культура та “класика”: поміж “низьким” мистецтвом, “симулякром” та кітчем. Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. 2018. №19. С. 11-20.
8. Дубровний, Т. М. Grassroots як мистецька категорія української культури XVII–XIX століть. Мистецтвознавчі записки. – 2022. №42. С. 41-46.
9. Загрійчук, І. Д. Вчення Платона про ідеї як конкретно-історичне розуміння істини. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філософські науки. 2019. Вип. 2. С. 92-100.
10. Кисла, С. Діалог етно-та поп-культури у музичному мистецтві XX–XXI століть. Молодий вчений. 2018. №2 (54). С. 103-106.
11. Опанасюк, О. П. Кітч і культура. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2011. №2. С. 86-92.
12. Поліщук, Л. О., Птіцин, А. О. Симулякри у культурній реальності сучасності. Збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції 27 листопада 2020 року: «феномен культури постглобалізму». М. Маріуполь, 2020. МДУ, 2020. С. 222.
13. Скалацька О. В. Поняття "гіперреальність" у філософських поглядах Ж. Бодрійяра. Людина, суспільство, політика: актуальні виклики сучасності: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції. М. Одеса, 13-14 лют. 2015 р. НУ «ОЮА», Одеське

відділення Міжнародної асоціації студентів політологічної науки, за заг. ред. Д. В. Яковлева – Одеса : НУ «ОЮА», 2015. – С. 25-28.

14. Sternberg, Jacques. Kitch. Ed. Marina Henderson. London: Academy editions, 1972. С. 168

References

1. Baudrillard, J. (2004). Simulacra and Simulations. Translated by V. Khovkhun. Kyiv [in Ukrainian].
2. Winquist, C., & Taylor, W. (2023). Encyclopaedia of Postmodernism. Kyiv [in Ukrainian].
3. Herchanivska, P. E. (2015). Culturology: Terminological Dictionary. Kyiv [in Ukrainian].
4. Hundorova, T. (2008). Kitch and Literature. Travesties. Kyiv [in Ukrainian].
5. Dubrovnyi, T. M. (2022). To the Sources of Kitch Polysemantics (on the example of the “spiritual song” of the XVII-XVIII centuries). *Culture of Ukraine*, 75, 78–84 [in Ukrainian].
6. Dubrovnyi, T. M. (2021). Song Genre in the Works of Ukrainian Composers of the First Half of the Twentieth Century: Through the Prism of Folklore, Kitch and Hit Songs. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 3, 167–173 [in Ukrainian].
7. Dubrovnyi, T. M. (2018). Pop Culture and “Classics”: between “Low” Art, “Simulacrum” and Kitch. *Bulletin of Lviv University. Series of Art History*, 19, 11–20 [in Ukrainian].
8. Dubrovnyi, T. M. (2022). Grassroots as an Artistic Category of Ukrainian Culture of the XVII-XIX Centuries. *Art Historical Notes*, 42, 41–46 [in Ukrainian].
9. Zahriichuk, I. D. (2019). Plato's Doctrine of Ideas as a Specific Historical Understanding of Truth. *Bulletin of Zhytomyr Ivan Franko State University. Philosophical Sciences*, 2, 92–100 [in Ukrainian].
10. Kysla, S. (2018). Dialogue of Ethno and Pop Culture in the Musical Art of the XX-XXI Centuries. *Young Scientist*, 2 (54), 103–106 [in Ukrainian].
11. Opanasiuk, O. P. (2011). Kitch and Culture. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 2, 86–92 [in Ukrainian].
12. Polischuk, L. O., & Ptitsyn, A. O. (2020). Simulacra in the Cultural Reality of our Time. Collection of Materials of the First International Scientific and Practical Conference on 27 November 2020: “The Phenomenon of Post-Globalization Culture”. Mariupol [in Ukrainian].
13. Skalatska, O. V. (2015). The Concept of “Hyperreality” in the Philosophical Views of J. Baudrillard. Man, Society, Politics: Actual Challenges of the Present: Proceedings of the II International Scientific and Practical Conference. Odesa, February 13-14. 2015, 25–28 [in Ukrainian].
14. Sternberg, J. (1972). Kitch. Ed. Marina Henderson. London [in English].

Стаття надійшла до редакції 05.07.2024

Отримано після доопрацювання 06.08.2024

Прийнято до друку 14.08.2024